

РЕШЕНИЕ

№ 2845

гр. София, 10.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1731** по описа за **2020** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С. срещу решение от 03.01.2020 г., постановено по НАХД № 9002/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 432999-F-478129/02.05.2019 г. на и.д. Директор на ТД на НАП-С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК] на основание чл. 17, ал. 1 от Закона за статистика на вътрешнообщностната търговия със стоки (ЗСВТС) е наложена имуществена санкция в размер на 500,00 лева за нарушение на чл. 11, ал. 1 от ЗСВТС. Искането на касационния жалбоподател е да бъде отменено решението на районния съд и да се потвърди НП. Навеждат се доводи за неправилност и необоснованост на изводите на СРС, че са налице предпоставките по чл. 28 ЗАНН.

Касаторът, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призван, не се представлява в открито съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийската градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, V-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

Производството пред Софийски районен съд е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу НП № 432999-F-478129/02.05.2019 г. на и.д. Директор на ТД на НАП-С., с което на дружеството, на основание 17, ал. 1 ЗСВТС за нарушение по чл. 11, ал. 1 ЗСВТС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

С обжалваното решение Софийски районен съд е отменил процесното НП, като е приел за приложима, разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

За да постанови този съдебен акт, въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е възприел за установена фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение. Приел е, че дружеството в срок е подало месечна И. декларация за деклариране на данни поток Пристигания с обща стойност 385 655 лв. и същата е приета без забележки, а по отношение на декларация Изпращения, същата е била генерирана в системата на И., но поради технически проблем, не е била изпратена.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57 ЗАНН. Съдът е приел, че административнонаказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон, като не се съобразил с императивната разпоредба на чл. 28 ЗАНН. Предвид всички обстоятелства по делото – първо по ред нарушение, декларацията е приета без грешки, СРС е приел наличието на маловажен случай и е отменил издаденото НП.

Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящия състав на съда.

Съгласно чл. 7 ЗСВТС задължени лица за подаване на декларации по системата „И.“ – И. оператори, са лицата, регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност, които осъществяват вътрешнообщностна търговия със стоки в годишни обеми, изразени в стойност, над праговете за деклариране по чл. 3, ал. 1, т. 1, поотделно за всеки търговски поток - изпращения или пристигания, съгласно чл. 7, §1 от Регламент (ЕО) № 638/2004. В чл. 8, ал. 1 ЗСВОТС са предвидени два вида интрастат декларации – месечни и коригиращи, за пристигания или изпращения, като референтният период е определен като календарния месец, през който са осъществени изпращенията или пристиганията на стоки. За някои специфични стоки и движения на стоки е възможно прилагането на други референтни периоди извън посочения период (§ 2, т. 2 от ДР на ЗСВТС). Съгласно чл. 11 от Наредба на МФ № Н-4 от 21.12.2007 г., Националната агенция за приходите уведомява И. операторите за възникнали годишни, или

определени текущи задължения по системата И.. По делото не са представени доказателства, подкрепящи насоката, че дружеството, в качеството му на И. оператор е било уведомено от органите на НАП за задължението му за м. януари 2017 г. съответно в тази връзка не би могло да се приеме, че е допуснато и извършено нарушение на чл. 11, ал. 1 от ЗСВТС.

Правната норма на чл. 28 ЗАНН дава възможност на административнонаказващия орган при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС посочи, че изразът в закона „може“ не обуславя действие при оперативна самостоятелност, а означава възлагане на компетентност и административнонаказващият орган е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от административнонаказващия орган, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона.

Правилно районният съд е приел наличие на маловажен случай, с оглед поведението на нарушителя, отстранил нарушението своевременно и то не като резултат от реализирани от страна на органи на касатора контролни правомощия. Противно на доводите в касационната жалба, споделят се мотивите на първостепенния съд, че приложението на чл. 28 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, каквото е процесното. При тази категория административни нарушения преценката за маловажност следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения, предмет на регулиране от съответния нормативен акт. Процесното нарушение, не е застрашило с особена интензивност обществените отношения, свързани с осъществяване на статистическа дейност за вътрешнообщностна търговия със стоки, поради което целите по чл. 12 ЗАНН биха могли да бъдат реализирани посредством предупреждение на нарушителя, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание, а не чрез ефективно налагане на административно наказание.

Предвид изложеното, решението на Софийски районен съд не страда от релевираните в касационната жалба пороци и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.01.2020 г., постановено по НАХД № 9002/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

